

Opdatering om krisen over Nordkorea: Kina forbereder sig til krig

Kinesisk general kræver krigsberedskab over krisen i Korea

16. februar 2016 – I en meget tankevækkende artikel i den kinesiske udgave af *Global Times*, advarer general Wang Haiyan, seniorrådgiver ved Kinesisk Selskab for International Strategi, en tænketank, der ledes af Sun Jianguo, vicechef for den Centrale Militærkommissions Fællesstab, om faren for en krig på den Koreanske Halvø. General Wang advarer om, at, i betragtning af denne eventualitet, må Kina være forberedt og bør omgående tage forholdsregler i denne henseende, inklusive at forøge troppestyrkerne på grænsen, så vel som også at deployere en forøget flådetilstedeværelse i området. Kina bør også overveje, hvordan det skal håndtere et eventuelt radioaktivt nedfald, stammende fra en udveksling af atombomber på halvøen, samt håndtere en situation, hvor nordkoreanske soldater flygter fra krigsskuepladsen.

General Wang fremlægger situationen. På den ene side giver han den nordkoreanske regerings handlinger skylden for krisen, med den nordkoreanske regerings seneste atombombep prøvesprængning og dens raketaffyring. Dette har givet Japan og USA et påskud til at øge deres militære stilling på halvøen, som samtidig er et yderligere skridt i deres forsøg på at inddæmme Kina, siger han. Han kræver klar tale med det nordkoreanske lederskab for at advare dem om, at ethvert forsøg på at gøre fremstød for en militær konflikt vil gøre dem stor fortræd. Han siger også, at det bør siges tydeligt, at Kina ikke er indstillet på at yde de ofre, landet ydede under Koreakrigen, og han indikerede således, at en krig, fremprovokeret af Nordkorea, ikke ville

blive støttet af Kina, der ville handle for at forsvare sine egne, nationale interesser.

General Wang giver også udtryk for bekymring over de forøgede militære deployeringer i området og over verserende rygter om, at et angreb på Nordkorea måske er undervejs, ved månedens afslutning. Han siger, at der bør udøves pres på »fornuftens stemmer« i de vestlige lande for at forhindre dem i at begynde en krig på halvøen. Han appellerer også til FN om ikke at yde støtte til NOGEN SOM HELST nation, der har planer om at indlede en krig på halvøen, og at indkalde til en genetablering af Sekspartsforhandlingerne. Han appellerer til Rusland, som medlem af FN's Sikkerhedsråd, om også at spille sin rolle i at effektuere dette.

General Wang gentager opfordringen til USA fra tidligere på ugen fra Fu Ying, viceminister i Udenrigsministeriet, om, at USA må gøre mere på det diplomatiske plan for at bringe spørgsmålet om Nordkorea tilbage til forhandlingsbordet, inklusive en villighed til at påbegynde forhandlinger om en permanent fredsaftale med Nordkorea.

Sydkoreas præsident Park kapitulerer yderligere til Obamas krigsplaner

16. februar 2016 – Den sydkoreanske præsident Park Geun Hye, der har forladt sin tidligere, forsigtige balancegang mellem USA på den ene hånd og Kina og Rusland på den anden, har nu yderligere undermineret Sydkorea ved åbenlyst at true med regimeskift i Nordkorea – Obamas og hans ligesindede neokonservatives drøm om at levere gnisten til en krig med Kina. Park befinder sig i et humør for selvdestruktion over Nordkoreas prøvesprængning af en hybridbrintbombe i januar og en succesfuld lancering ud i rummet i denne måned, som Obama, i et nyt udtryk for teknologisk apartheid, fejlagtigt kalder en ballistisk missiltest.

Udover at gå med til opstilling af THAAD-missiler i sit land – en alvorlig, strategisk trussel mod Kina og Rusland – lukkede hun også ned for den i fællesskab udviklede Kaesong industripark i Nordkorea i sidste uge, der nedlukkede 124 sydkoreanske selskaber, og som rammer den sydkoreanske økonomi på et farligt tidspunkt, med kollapsende handel og investering.

I dag holdt hun i parlamentet en tale, der blev udsendt over nationalt fjernsyn, og hvor hun forsvarede sin beslutning om at nedlukke Kaesong, imod stærk opposition fra oppositionspartiet og fra kræfter i sit eget parti, og Park sagde, iflg. *Korean Herald*: »Fra nu af vil regeringen gennemføre en række magtfulde og effektive forholdsregler for at få det nordkoreanske regime til at indse, at udvikling af atomvåben ikke vil sikre overlevelse, men kun fremme systemets ødelæggelse.« At referere til »regimeskift« på denne måde har været tabu i Seoul, eftersom planer om regimeskift netop udgør Nordkoreas retfærdiggørelse af at opbygge en atomvåbenkapacitet.

Park er tydeligvis bekymret for, at hendes handlinger skal splitte hendes land, og siger, »At pege sværdspidsen tilbage på os og splitte os er noget, der ikke må finde sted«, iflg. *AP*.

Situationens farlighed blev også demonstreret i mandags, da Nationalforsamlingens formand, fra Parks regeringsparti, åbenlyst krævede, at Sydkorea skulle udvikle atomvåben. Parlamentsmedlem Won Yoo-chul sagde: »I betragtning af Nordkoreas atomvåben- og missilkapaciteter, må vi tænke over vores egen overlevelsesstrategi og modforholdsregler, der inkluderer fredelige [sic] atomvåben- og missilprogrammer til brug for vores selvforsvar.«

Kolossal stor deployering af amerikanske, strategiske styrker til Sydkorea

16. februar 2016 – *Yonhap* rapporterer i dag, at USA vil sende fire F-22 Raptor stealth kampfly til Sydkorea, iflg. officielle forsvarsfolk, der beskriver flyet som »et amerikansk, strategisk hovedvåben«. Pentagon udsendte et B-25 bombefly til Sydkorea kort efter Nordkoreas atomvåbenprøvesprængning i sidste måned. For nylig ankom angrebs-ubåden USS North Carolina til Sydkorea til fælles træning, og det atombevæbnede hangarskib USS John C. Stennis skal efter planen tilslutte sig de årlige, fælles sydkoreansk-amerikanske forsvarsøvelser, der begynder i marts måned.

I mellemtiden gentog det Sydkoreanske Forsvarsministerium, at det ville prioritere »militær effektivitet« ved valg af lokalitet for opstillingen af det amerikanske THAAD-missilforsvarsbatteri, sagde *Yonhap*. THAAD X-Band radarsystemet vil give USA radardækning over næsten hele Kina og en stor del af det russiske Fjernøsten, sammen med THAAD missilkapaciteten, der tilsigter at ødelægge Kinas gengældelses-angrebsstyrke.

Kina forbereder sig til krig over Korea

17. februar 2016 – En usigneret lederartikel i Kinas Kommunistiske Partis officielle avis *Global Times* i dag, med overskriften, »Kina må forberede sig på det værste på den Koreanske Halvø«, advarer om, at USA's politik i Nord- og Sydkorea i høj grad øger chancen for krig. Med en påpegning af den massive opbygning af luftvåben- og flådekampstyrker i Sydkorea, og planerne om at opstille THAAD-missiler der, advarer lederartiklen: »Hvis Washington og Seoul overskrider den 38. nordlige breddegrad (der efter Anden Verdenskrig opdelte i Nord- og Sydkorea, –red.) og skrider til omfattende

militær handling, bør de tage risikoen for Kinas militære intervention med i betragtning. Vi støtter denne analyse.«

Artiklen kommer kun en dag efter en artikel i den samme avis, *Global Times*, hvor general Wang Haiyan krævede krigsberedskab som respons til den eskalerende Koreakrise, og dagens leder bemærker skiftet i tone og handling hos den sydkoreanske præsident Park Geun-Hye, inklusive hendes advarsel fra i går til Nordkorea om, at en fortsættelse af deres atomvåbenprogram vil føre til »regimets sammenbrud«. Artiklen siger: »Ud fra det store perspektiv om det asiatiske Stillehavsområde er fraværet af en løsning på den nordkoreanske atomvåbenkrise resultatet af USA's planer om at kontrollere det Nordøstlige Asien og blande sig i Kinas opkomst ... Hvis en krig finder sted, vil den offentlige, kinesiske mening støtte landets handlinger i betragtning af, hvordan Kinas sikkerhed er truet.«

I en anden lederartikel, der blev udgivet i går, fordømmer *Global Times* Nordkoreas »hensynsløse træk«, men advarer dernæst Seoul: »Når THAAD-systemet først er opstillet i Sydkorea, vil det kinesiske samfund være nødt til at støtte Folkets Befrielseshær i at respondere via en stærk, militær deployering i nordøst. I så tilfælde kunne Sydkorea forvandles til et særdeles følsomt område i spillet om militære deployeringer mellem Kina og USA. Det vil få det Blå Hus (officiel residens for det sydkoreanske statsoverhoved, -red.) til yderligere at miste sin nationale uafhængighed og blive en skakbrik i spillet mellem stormagter.«

Kina har gentagne gange advaret Filippinerne på en lignende måde med, at det at agere skakbrik for Obama kunne forvandle deres land til murbrokker, når USA aktiverer Prompt Global Strike-doktrinen imod Kina.

Foto: Sydkoreas præsident Park Guen-Hye og USA's præsident

Tørke og sult rammer mange millioner i Afrika: Direkte resultat af det britiske økonomiske system med Wall Street

8. februar 2016 – Tørke og fødevaremangel berører nu mange millioner mennesker fra Zimbabwe og i hele Sydsudan og ind i Afrikas Horn. Den udtørrede situation har forbindelse til vejrfænomenet El Niño og er af denne grund ligeledes til stede i andre lokaliteter i Stillehavsområdets Indiske Hav, inklusive i Sydøstasien og tværs over til Centralamerika. Men sårbarheden over for lidelse, fordrivelse og død er resultatet af at tillade det afdøde, britisk-baserede »markeds«-system at blive hængende, med dets planer for at forhindre de fysiske midler til at forsvare og fremme menneskeheden.

Der er erklæret katastrofetilstand i sidste måned i Etiopien (befolkning 100 millioner) og Zimbabwe (befolkning 16 millioner). Sydsudan er underkastet en ekstrem situation, og Egypten har indledt et nødhjælpsprogram for at afhjælpe den. For eksempel har Etiopien lige nu og her brug for fødevarehjælp til mere end 10 mio. mennesker.

I dag sagde FN, at der hersker en ekstrem nødtilstand for børn i Somalia (befolkning 10,8 mio.). FN's direktør for fødevarehjælp til Somalia, Peter de Clercq, sagde, »Niveauet af fejlnærings, især blandt børn, er særdeles bekymrende, med

næsten 305.000 børn under fem år, der lider under akut fejlernæring. Vi skønner, at 58.300 børn vil dø, hvis de ikke kommer under behandling.«

Husk, at, i 2011 døde henved 260.000 mennesker i Somalia pga. manglende rettidig hjælp. Næsten 1 mio. somaliere – 1 ud af 12 – kæmper for blot at få noget at spise. FN erklærede, at henved 4,7 mio. mennesker, næsten 40 % af befolkningen, har et overhængende behov for nødhjælp af enhver art – vand, mad og medicin.

I det område, der kendes som Centralamerikas »Tørre Korridor«, (Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua og Costa Rica), berører en to år lang tørke 4,2 mio. mennesker, af hvilke 3,5 mio. med nød og næppe kan få mad. I Guatemala er 100 % af landets majs- og rishøst blevet udslettet, og regeringen har erklæret en fødevare-katastrofetilstand. Det er den samme historie i de andre lande. I dag advarede Kontoret for koordinering af humanitære anliggender (OCHA) om, at 2,8 mio. mennesker har behov for akut humanitærhjælp, de fleste af dem i Guatemala og Honduras.

Det, der mangler i hele dette område og i Afrika, er platformen til understøttelse af produktion: elektricitet, offentligt sundhedsvæsen, sikker, moderne landbrug, transport, en pålidelig styring af ferskvandsressourcer og andre karakteristika for et samfund i fremgang. Kinas udenrigspolitik intervenserer for at afbøde denne mangel. Men arven efter koloniperiodens håndhævelse af primitive vilkår eksisterer stadig. En grum indikator for dette er, at de katastroferamte områder i Etiopien i de seneste år specifikt er blevet udråbt som »succeshistorier« inden for landbruget af Bill Gates og Rockefeller Foundations' AGRA, Alliance for en Grøn Revolution i Afrika, som har påtvunget deres svindel med »husmandssteder« inden for landbruget i området.

I december 2015 udstedte FN en appel om en rekordstor finansiering af nødhjælp til 20,1 mia. dollar i 2016 for at

hjælpe 87 mio. mennesker i 37 forventede nationale og regionale kriser i år. Deres appel inkluderede ikke engang alle de kendte katastrofeområder, såsom El Salvador, Malawi, Zimbabwe og Papua Ny Guinea, som befinder sig i El Niño-området.

Helga Zepp-LaRouche: Kun en videnskabelig og kulturel renæssance kan standse den Mørke Tidsalder, der nu er ved at sænke sig over menneskeheden. Dansk udskrift

(Zepp-LaRouche 32 min.)

*Kun, hvis man anvender en Marshallplan,
en Silkevejs-Marshallplan i regionen,
hvor alle disse lande ... arbejder sammen
og siger: Vi vil tage hele området fra
Kaukasus til den Persiske Golf, fra*

Afghanistan til Middelhavet, som ét område, og vi vil sætte en reel udvikling i gang. Vi erklærer ørkenen krig; vi skaber nyt vand! ... Så kan man udvikle landbrug. Man kan udvikle skovbrug. Man må bygge infrastruktur, der er lige så tæt som f.eks. i Tyskland. Tyskland er et perfekt eksempel på et infrastrukturmæssigt meget veludviklet land. Så kan man bygge nye byer, og man kan opbygge industrier.

GDE Error: Requested URL is invalid

**Den 'grønne' bevægelses
svindelnummer med DDT-
"forurening"
er skyld i 70 millioner
malaria dødsfald 1974-2014;
nu spredes den myggebårne**

Zika-virus eksplosivt

22. januar, 2016 – Efter introduktionen af insektgiften DDT i begyndelsen af 1940'erne, blev det globale dødstal på grund af mange insektbårne sygdomme, især malaria, øjeblikkeligt reduceret. Der var spektakulære, livreddende resultater over hele kloden. I 1946 havde Sri Lanka (dengang det britiske Ceylon, med en befolkning på 6,657 mio.) 2,8 mio. tilfælde af malaria, og 12.500 døde det år, før man anvendte DDT. Efter at man påbegyndte storstilet sprøjtning mod myg i østaten, faldt antallet af malariatilfælde i 1963 til 17, med kun et dødsfald! I staten Georgia, USA, blev malaria, der tidligere var meget udbredt, totalt udryddet i 1950, efter at DDT-sprøjtning blev introduceret i 1945.

Landbruget havde også betydelige fordele, idet DDT også var effektivt imod planteinsekter, biller, flåter og andre skadelige insekter.

Miljøbevægelsen – tidligere fortalere for racehygiejne – gik i aktion for omgående at fryse dette. Det lykkedes dem. I 1972 blev DDT ved en regeringsbeslutning forbudt i USA. I 1976 udstedte Verdenssundhedsorganisationen WHO et internationalt forbud, i form af en anbefaling (advarsel) mod DDT. Selvom lande rent teknisk stadig frit kunne vælge at anvende DDT, og USA endda kunne fortsætte med at eksportere DDT, så stoppede fabrikkerne med at fremstille det, og det blev svært at få fat på. Der var andre forhindringer. F.eks. afskar det britiske Udenrigsministerium og US AID (agentur for international udviklingshjælp) hjælp til lande, der anvendte DDT. I 1995 satte FN's miljøprogram en bevægelse i gang for at lave en global traktat mod DDT samt en liste over andre dæmoniserede kemikalier, der kulminerede i Stockholm-konventionen i 2001, som formelt krævede, at 11 kemikalier (kaldet POP's – "vedholdende organiske forurenende stoffer") ikke anvendtes.

Som et resultat er 70 millioner mennesker unødigt døde af

malaria i perioden 1973 – 2014, ifølge WHO's statistikker. I dag optræder sygdommen i 97 lande. Dødstallet for malaria på verdensplan ansloges at være 584.000 for 2013, med det totale antal smittede i størrelsesordenen næsten 200 millioner. 90 % af dødsfaldene forekommer i Afrika.

Føj yderligere hertil dødsfaldene og lidelserne som følge af dengue-feber, chikungunya-feber, Vestnil-feber og andre mygge- og insektbårne sygdomme, som nu spredes internationalt. Den seneste svøbe er Zika-virus i de amerikanske lande.

DDT (**d**ichloro**d**iphenyl**t**richloroethan) blev første gang kunstigt fremstillet i 1874, men dets insektdræbende egenskaber blev først identificeret i 1939 af den schweiziske kemiker, Paul Hermann Müller. DDT blev hurtigt taget i brug under 2. Verdenskrig, for at kontrollere malaria og tyfus blandt soldaterne og civilbefolkningen; efter krigen blev det hurtigt den førende insektgift i landbruget, såvel som et generelt middel mod lus og andre insekter. I 1948 modtog Müller Nobelprisen i fysiologi og medicin.

Det blev genstand for bandlysning af den flok, der var fortalere for befolkningsreduktion. Prins Philip refererede specifikt til Sri Lanka, da han fordømte DDT:

"Jeg var i Sri Lanka fornylig, hvor et FN-projekt i slutningen af 1940'erne satsede på at udrydde malaria. Det er en ø, og det var derfor muligt at tilintetgøre myggen, der var bærer af sygdommen. Det, som folk ikke indså, var [sic], at malaria i realiteten kontrollerede befolkningstilvæksten. Konsekvensen var, at befolkningen inden for omkring 20 år fordobledes ..." Det talte han om i 1981.

Miljøbevægelsens intrigante plan gav DDT betegnelsen "forurener" af miljøet og et kræftfremkaldende stof for mennesker, dyr og planter. Bogen "Silent Spring" fra 1962 (da.: Det tavse forår) af Rachel Carson blev samlingspunktet for disse beskyldninger. Skidt med, at Carsons "videnskab"

var fup. Forbuddet mod DDT i USA var en af Agenturet for Miljøbeskyttelse (EPA)'s første handlinger, hvis etablering i 1970 i øvrigt i sig selv var en bevidst del af den 'grønne' bevægelses nedbrydning af USA's institutioner.

[I tillæg til det iscenesatte forbud mod DDT har man forfulgt en omfattende begrænsning af andre nyttige kemikalier – forskning og udvikling, så vel som tilgængelighed – siden 1970'erne, gennem underminering af patentloven.]

I 2006 ophævede WHO forbuddet mod DDT efter 30 år. Der er imidlertid ikke arrangeret nogen mobilisering af målrettet anvendelse af DDT, eller udvikling og anvendelse af et erstatningskemikalie der, hvor der findes resistens over for DDT. I stedet har der i årevis været praktiseret en kynisk, anti-kemikaliekampagne for at få donorlande og organisationer til at forsyne afrikanerne med myggenet til deres senge. Det har formindsket statistikken for dødsfald og sygdom, men malaria er stadig vidt udbredt, og en dræber. Kampagnerne imod DDT og for myggenet er så meget desto mere modbydelige, fordi de udføres i velgørenhedens navn.

Menneskelig kreativitet kan overvinde denne krise

Leder fra LaRouchePAC, USA, 23. januar 2016 – De af jer, der ikke er totalt demoraliseret, ved, at USA og meget af verden befinder sig i en eksistentiel krise. Dette er meget værre end i 2008, og langt værre end i 1929. I USA skal man tilbage til

tiden før Borgerkrigen, eller til tiden før vores Revolutionskrig, for at finde en så stor trussel mod vort land. Nationer, inklusive vores egen, kunne i realiteten ophøre med at eksistere, før denne grusomme vinter er slut.

Dette er en årstid fuld af død. Afskåret fra håb, afskåret fra en nyttig eksistens, afskåret fra alt, går mange af vore borgere ganske enkelt hen og tager livet af sig selv, om det nu er med heroin eller skydevåben.

I det transatlantiske område har vi en katastrofe, der ikke byder på nogen fremtid for menneskeheden. Men med Rusland og Kina har vi noget, der kunne være svaret på problemet. Man må forstå, at menneskehedens nylige historie har været den, at Asien har været et område, forskelligt fra det transatlantiske område. Og det er det transatlantiske område, med Det britiske Imperium som centrum, der er den primære kilde til alt det onde, er nu rammer os.

Nøglen til at forstå dette er Det britiske Imperiums historie. Det britiske Imperium er ondskabens kilde, hvorimod andre muligheder står til rådighed med hensyn til Rusland og Kina.

Der findes altid en løsning på denne form for problemer. Hvor findes den?

Den findes i den menneskelige kreativitet, og jo – vi kan komme dertil. På visse betingelser. For at komme dertil, må man efterlade det meste af den baggage, man gerne ville tage med sig.

Hvilket grundlæggende set vil sige Det britiske Imperium, samt de dele af verden, der er knyttet til Det britiske Imperium.

Det samme gælder det nuværende finanssystem. Dette finanssystem er et falsum. Det er kilden til ødelæggelsen. Må man skaffe sig af med dette finanssystem – og dét er nøglen til løsningen.

Så snart, vi gør dette, vil blødningen ophøre!

Det var Bertrand Russell, der skabte dette, og det var Bertrand Russells indflydelse på den amerikanske økonomi og relaterede ting, der forårsagede ødelæggelsen.

Dette problem går helt tilbage til det store geni Gottfried Leibniz' død i slutningen af 1716. Leibniz var nøglen til hele denne historiske periode; hans død efterlod et gabende hul blandt vore kræfter. Leibniz var inspirationskilden til den Amerikanske Revolution, samt meget andet. Senere, årtier efter Leibniz' død, var det geniet Alexander Hamilton, der trådte frem for at være efterfølger til Leibniz' rolle, og i realiteten grundlægge USA. Hamiltons økonomiske principper er de eneste fornuftige: glem alt andet!

Vores aktuelle krise er langt værre end den, der konfronterede Franklin Roosevelt, men det er de samme Hamilton-principper, der må anvendes. Disse principper kan frembringe en dramatisk ændring og en sluttelig økonomisk genrejsning, nu som dengang. Problemet er, at så mange af vore borgere er blevet for dumme til, at de kan fatte det. Den dumhed, der manifesterer sig gennem at underkaste sig Wall Street, og i særdeleshed FBI-systemet, der i betydelig grad fik magt i USA i begyndelsen af 1944, selv før Franklin Roosevelt døde. Det var introduktionen af FBI-systemet, der har været årsag til ødelæggelsen af USA's økonomi.

Vore borgeres intellekt er blevet ofre for den onde indflydelse, der kommer fra Lord Bertrand Russell (1872-1970), som Lyndon LaRouche har kaldt »den ondeste mand i det tyvende århundrede«. Russell helligede sit liv til at gøre folk dumme, så de var nemme at kontrollere – eller, som nu, dræbe. Hans metode var at insistere på matematisk tankegang, der længe har været den førende form for ynkelige dumhed i hele verden. Med start i år 1900 lykkedes det ham progressivt at ødelægge det 20. og 21. århundrede. For de flestes vedkommende er det, hvad man »lærte« i skolen. Hvis man har børn, så er det alt, hvad

de såkaldt »lærer«, og i en endnu mere elendigt dum form. Det er denne dumhed, som Albert Einstein, ligesom Lyndon LaRouche, aldrig accepterede og har tilbragt det meste af deres liv med at bekæmpe.

Lad os omsider blive dette nonsens kvit. Dit liv, og en hel del mere, afhænger af det.

Titelfoto: Albert Einstein

Tidligere amerikanske forsvarsminister William Perry opfordrer til fornyet diplomati med Nordkorea

15. januar 2016 – Tidligere forsvarsminister i Clintonregeringen William Perry skrev den 10. januar en artikel i *Politico*, hvor han opfordrede til et nyt diplomatisk initiativ rettet mod Nordkorea. Initiativet er baseret på et forslag fremlagt af dr. Sig Hecker, tidligere direktør for Los Alamos National Labs, og en jævnlig gæst i Nordkorea. Tidligere har Perry opfordret til forebyggende militærangreb imod Nordkorea, for at forhindre landet i at anskaffe atomvåben. Han indrømmer, at det nu er for sent til umiddelbart at få Nordkorea til at afstå sine atomvåben, men at et nyt, multilateralt, diplomatisk initiativ, baseret på en revideret amerikansk strategi og målsætning, kunne afværge et

truende atomvåbenkapløb i Nordasien, samt den forøgede mulighed for, at terrorister anskaffer sig en atombombe.

Hecker har foreslået, hvad Perry kalder de tre nej'er: Nordkorea indvilliger i nej til nye våben, nej til bedre våben og nej til overførsel af atomvåben-teknologi. Til gengæld får Nordkorea en række økonomiske og andre fordele. Perry advarede om, at, "hvis USA ikke opstiller rimelige mål, risikerer vi en katastrofal situation", der omfatter både Japans og Sydkoreas beslutning om at udvikle deres egen atomvåbenkapacitet", hvilket begge lande hurtigt er i stand til at gøre.

Perry langede også ud efter både Bush- og Obamaregeringen for ikke at vedtage en realistisk politik i forhold til Nordkorea. Fra sine nyligt udgivne memoirer (*My Journey at the Nuclear Brink*; Min rejse på randen af atomkrig), berettede han, at der under Clintonregeringen var en reel lejlighed til at nå frem til en omfattende aftale med Nordkorea, hvor landet ville have opgivet at stræbe efter at få atomvåben.

Han bemærkede, "Vi behøvede ikke at være i denne farlige position ", idet han forklarede, "i år 2000 var Nordkorea bundet af Rammeaftalen, som havde frosset produktionen af plutonium i Yongbyon (landets primære atomfacilitet) siden dennes begyndelse i 1994, og USA var dybt inde i en forhandling af en langt mere omfattende aftale med Nordkorea. Som chef for præsident Bill Clintons udvalg til bedømmelse af politikken for Nordkorea besøgte jeg i 1999 Pyongyang for at foreslå en sådan aftale, og i oktober 2000 sendte Kim Jong-Il sin senior militærmand for at udtrykke interesse i aftalen på højt niveau og foreslå, at statsoverhovederne mødtes for at underskrive den. Jeg mente dengang (som nu), at der var meget fine udsigter til, at vi kunne nå frem til en aftale, der verificerbart kunne stoppe deres atomvåbenprogram."

Da Bush og Cheney tiltrådte deres embede, lukkede de ned for alt diplomati med Nordkorea, og det var, med Perrys ord, "den mest forfejlede praktisering af diplomati i vort lands

historie”.

Perry afsluttede med at understrege, at Hecker-forslaget er et godt udgangspunkt for at genoptage forhandlingerne med Nordkorea, men det må tillige involvere andre lande, inklusiv Kina, Rusland, Sydkorea og Japan. ”Til dem, som tror, at en anden eller skrapere strategi kunne være mere succesfuld, siger jeg simpelthen dette: Bare se på vores 15 år lange historie med fiaskoer.”

Præsident Xi Jinping taler ved den officielle åbning af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank

16. januar 2016 – Det var med en hel del stolthed, at Kinas præsident Xi Jinping talte ved den officielle åbning af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB. I oktober måned 2013, en måned efter præsident Xi i Jakarta lancerede et banebrydende forslag om et Økonomisk Silkevejsbælte, foreslog han AIIB. Alt imens det ikke stod klart på det tidspunkt, hvor meget støtte, AIIB ville indhente, så var verdens behov for infrastruktur så stort, at ikke engang Obamaregeringens forsøg på at afskrække selv europæiske lande fra at tilslutte sig, kunne svække den underdønning af støtte fra selv uden for Asien, og AIIB omfatter nu 57 nationer fra Asien og hele verden som stiftende medlemmer. »Stiftelsen og åbningen af AIIB betyder også en hel del for reformeringen af det globale, økonomiske styringssystem«, sagde Xi til de delegerede. »Det

er i overensstemmelse med den voksende tendens i det globale, økonomiske landskab og vil være med til at gøre det globale, økonomiske styringssystem mere retfærdigt, ligeværdigt og effektivt.«

»Stiftelsen og åbningen af AIIB vil i realiteten forstærke investering i styrkelse af infrastrukturudvikling i Asien«, sagde Xi. »Det vil tjene til at kanalisere flere ressourcer, især private investeringer, til infrastrukturprojekter til fremme af regionale tilslutningsmuligheder og økonomisk integration. Det vil medføre et bedre investeringsmiljø og flere jobmuligheder og udløse større mellem- og langfristet udviklingspotentiale for asiatiske udviklings-medlemslande. Dette vil igen stimulere økonomisk vækst i Asien og den videre verden.«

»Efterspørgslen på infrastruktur er enorm. Institutioner for investering i infrastruktur, gamle såvel som nye, har meget at tilbyde hinanden og kan meget vel samarbejde om fælles finansiering, udveksling af viden og opbygning af kapacitet. De kan indgå i godartet konkurrence med hinanden, lære af og forstærke hinanden og sammen gå frem. Dette er en måde, hvorpå multilaterale udviklingsinstitutioner får mulighed for at bidrage mere til infrastruktur-tilslutningsmuligheder og bæredygtig, økonomisk udvikling i regionen.«

»Alt imens udviklingslande udgør grundstammen i AIIB-medlemsskabet, så tiltrækker banken også et stort antal udviklede lande som medlemmer. En så enestående styrke gør det til en bro og et bånd for fremme af både syd-syd-samarbejde og nord-syd-samarbejde«, sagde Xi. Åbningen af AIIB udstiller også løggen i de vestlige finansielle medier, der, i kølvandet på uroen på aktiemarkederne, har udspytet dommedagsscenarier om den asiatiske økonomi. Præsident Xi meddelte også, at Kina ville investere yderligere \$50 mio. i AIIB's kapital. I interviews med kinesiske medier gav de internationale delegerede til AIIB's åbningskonference, inklusive besøgende, udenlandske ministre, udtryk for stor optimisme over de

fremtidige muligheder med lanceringen af denne institution. Selv Filippinerne, der er fastlåst i en bitter strid med Kina over maritime grænselinjer, har følt det nødvendigt at deltage i den udviklingspolitik, som stiftelsen af AIIB varsler om.

Kina responderer til præsident Obamas årlige Tale til Den amerikanske Kongres – hans sidste

14. januar 2016 – Kinas officielle regeringsavis *Xinhua* udgav i dag en respons til præsident Obamas årlige tale til Den amerikanske Kongres, af en af sine journalister, Liu Si.

»Tirsdagens svanesang for Barack Obamas præsidentskab var ikke imponerende«, skrev han, »ud over hans højtravende retorik – 'De forenede Stater er den mest magtfulde nation på Jorden'«.

Liu Si henviste til Obamas tema om »forandring« for syv år siden, men der var ikke mange forandringer som resultat: »For det første er der de to krige i Afghanistan og Irak, som Obama lovede at afslutte, da han tiltrådte i 2009. Dernæst er der indsatsen for en fredsproces mellem Israel og Palæstina.« I stedet ser vi »flere problemer i Mellemøsten – et samfund i forfald, endeløse konflikter, utallige flygtninge, opkomsten af Islamisk Stat og en fredsproces, der negligeres.« Han bemærker, at »militære aktioner ikke vil udrydde terrorister, med mindre Det Hvide Hus forfølger en anden orientering i sin udenrigspolitik og militærstrategi.«

Om Kina siger Liu Si, at »Obama i talen understregede, at det

vil blive USA snarere end Kina, der vil fastsætte reglerne i Asien, i kontrast til Kinas idé om, at Stillehavet er stort nok til både at imødekomme Kina og USA«.

Han konkluderer: »Uanset, hvor meget Washington længes efter sine 'gode, gamle dage', må det konfrontere den kendsgerning, at verden hastigt bevæger sig mod en multi-polær verden, og den falske stolthed med 'Amerika er førende i verden' vil blot vise sig kontraproduktiv i USA's interaktioner med resten af verden.«

Obama forsøger at få Rusland og Kina til at slutte ring for en konfrontation med Nordkorea

14. januar 2016 – Præsident Obama forsøger at trække Rusland og Kina ind i en konfrontation med Nordkorea med en alvorlig straf i tilfælde af endnu en atomvåben-prøvesprængning, men det vil sandsynligvis ikke lykkes ham. Kina reagerede skarpt tidligere på ugen, da den amerikanske udenrigsminister John Kerry formandede dem om, at Kina måtte opgive sin »sædvanlige praksis« og følge Obamas fremgangsmåde med konfrontation. Det kinesiske Udenrigsministerium sagde simpelt hen, at USA, Japan og Sydkorea måtte bære skylden for at isolere og true Nordkorea og drive dem til at søge national beskyttelse gennem atomvåben.

På fredag mødes regeringsfolk fra Sydkorea og Kina for at drøfte spørgsmålet om Nordkorea, rapporterede *Yonhap*. Men Obama er bestemt mere bekymret for, at Kina skal få Sydkorea

overbevist om at finde en fornuftig fremgangsmåde, snarere end omvendt.

Præsident Obama og den russiske præsident Putin talte sammen i telefon i onsdags, men, iflg. NHK, var de »uenige i deres respons over for Pyongyang«.

Kremls hjemmeside rapporterede, at de to ledere blev enige om, at der burde komme en respons fra det internationale samfund, men Putin »udbad sig, at de relevante lande viste maksimal tilbageholdenhed og ikke burde indlede nogen handling, der kunne anstifte en militær optrapning i det nordøstlige Asien«.

Den umiddelbart forestående, alvorlige fare for folkemord

Leder fra LaRouchePAC, 15. januar 2016 – USA og verden står over for en umiddelbart forestående, alvorlig fare. Præsident Obamas Årlige tale til den amerikanske Kongres demonstrerede, at han er totalt ude af kontrol, sagde Lyndon LaRouche i dag. Talen var et komplet falsum, og enhver, der accepterer Obamas løgne, lægger USA åben for den totale ødelæggelse. På vegne af briterne er Obama rede til at sprænge USA totalt i luften. Denne mulighed er umiddelbart forestående. Spørgsmålet om Wall Street skal i realiteten dække over den kendsgerning, at USA som helhed gøres klar til folkemord. Dette er den britiske politik for folkemord, og den nuværende Pave er blevet grundigt narret ind i denne britiske intrige, hvis formål er folkemord.

Det er ikke bare Obama, der udfører drabene; Obama er blot

førerhunden. Det er briterne – Det britiske Imperium.

Og selvfølgelig er folk bange; men de er måske ikke bange nok. Men hvorom alting er, så må vi sige, hvad vi skal sige.

Dette er hemmeligheden bag den massive COP21 »klimaforandringskonference« i Paris i november-december sidste år, med dens skønsmæssigt 50.000 deltagere, der repræsenterede 196 nationer. Men det var ikke muligt at nå frem til en bindende aftale – hvad var da konferencens formål? Formålet var en massiv erklæring om en plan for dette folkemord. Det var en samling af tropperne til det planlagte »store drab«. Det var Dødedansen.

Og samme Paves encyklika fra maj 2015 med et krav om, at menneskeheden skulle ofres for »klimaet«, var nøjagtig det samme. Denne Pave er kommet ind under britisk styrelse og kontrol; han bliver brugt i en britisk operation. Han begår forbrydelser.

Verdensomspændende terrorangreb udført af ISIS, som det britisk-saudiske yngel, det er, er præcis det samme – som vi så det i Paris, i Californien og nu i Jakarta – sidstnævnte som det første ISIS-angreb i Sydøstasien. Bombeangrebet den 12. jan. i Istanbul, Tyrkiet, hvis regering, der er kontrolleret af det Muslimske Broderskab, er venligtsindet over for ISIS, var særlig skummelt. Ofrene var tyske turister, og de tyske massemedier har åbenlyst kastet tvivl over den tyrkiske regerings redegørelse for deres undersøgelse. Tysk fjernsyn siger, at der »ingen beviser« er for den tyrkiske regerings påstand om, at de skulle have dræbt 200 ISIS-kæmpere over grænsen i Syrien som gengældelse.

Fremstødet for folkemord er rettet direkte mod det transatlantiske område. Det ledsages af den britiske trussel om at ødelægge Asien gennem krig. Det er, hvad Obama foretager sig i det vestlige Stillehavsområde; dette bliver totalt forstået af ruserne.

Briterne genkoloniserer Filippinerne gennem deres håndlanger Obama, som forberedelse til krig mod Kina

Leder fra LaRouchePAC, 13. januar 2016 – Formanden for LaRouche-bevægelsen i Filippinerne, Butch Valdes, fordømte tirsdag den filippinske Højesterets beslutning, som erklærede præsident Aquinos forræderiske aftale med præsident Obama, der overdrager de filippinske militærbaser til amerikansk militærbesættelse, for at være en »aftale på den udøvende (eksekutive) magts niveau« snarere, end den er en traktat, og at den derfor er juridisk lovlig og forfatningsmæssig, og ikke skal underkastes en afstemning i Senatet.

Denne afgørelse skaber en forfatningsmæssig krise, eftersom det filippinske Senat i december vedtog, at aftalen helt klart var en traktat, som det defineres af Forfatningen, og således skal godkendes af Senatet – hvilket næsten med sikkerhed ikke ville ske.

Lyndon LaRouche udtalte i dag, at denne aftale, hvis den ikke bliver stoppet, udgør en britisk genkolonisering af Filippinerne gennem deres agent Barack Obama. Hele processen blev kørt af Obama – aftalen blev underskrevet under hans besøg i Manila i april 2014 og skulle efter planen godkendes af Retten under hans besøg i november 2015, men den enorme opposition fra befolkningen og Senatet forhindrede afgørelsen. Aftalen, med navnet Enhanced Defense Cooperation Agreement,

(EDCA) (Aftale om Forstærket Forsvarssamarbejde), vil give USA mulighed for at deployere sine mest avancerede styrker til vands, til lands og i luften, samt sine mest avancerede våben, ind i filippinske militærbaser, på trods af en klar, forfatningsmæssig begrænsning for alle udenlandske baser på filippinsk jord.

LaRouche tilføjede, at dette er en klar indikation på, at Obama agter at indlede Tredje Verdenskrig.

Erklæringen fra Butch Valdes lyder:

DET ENDELIGE FORRÆDERI

Af Butch Valdes

Det filippinske folk er endnu engang blevet forrådt ... ikke alene af en afsindig præsident, og heller ikke af købte parlamentsmedlemmer, men af selve den institution, hvem det først og fremmest er pålagt at opretholde Den suveræne republik Filippinernes Forfatning.

Lig tåber og Judas'er skjuler de sig bag fejlagtige, tekniske spørgsmål i aftalen EDCA, og forvrænger definitioner og støtter sig til overfladiske fortolkninger for at frembringe deres åbenlyst forræderiske afgørelse. Idet de med overlæg gør sig blinde for den sande natur af USA's militære installationer på filippinske militærbaser – som meget vel kan være siloer med atombevæbnede mellem- og langdistanceraketter, rettet mod Kina – begår disse højesteretsdommere højforræderi imod det filippinske folk. Efter min mening har de aflagt troskabsed over for en fremmed besættelsesmagt, hvilket gør dem til moralske kujoner, der ikke har fortjent en tøddel respekt fra borgerne. Nu afdøde højesteretsdommer, Jose Abad Santos, en sand helt og patriot, vender sig i sin grav over, at disse foragtelige personer betræder de samme, respektindgydende Retfærdighedens Sale.

At sætte 100 millioner filippinske liv på spil med fuldt overlæg, i en atomkonflikt mellem to stormagter, gør dem fortjent til de værste steder i Helvede ... og måtte de leve længe nok til at opleve resultatet i form af smerte og ødelæggelse, som de har forårsaget.

Den nævnte tidligere højesteretsdommer Jose Abad Santos var højesteretsdommer i Filippinerne i 1941-42, og også stedfortrædende præsident på vegne af præsident Quezon, da denne gik i eksil i USA efter den japanske invasion efter råd fra general Douglas MacArthur. Højesteretsdommer Santos blev i landet, men nægtede at kapitulere til de japanske besættelsesstyrkers kommando. Japanerne myrdede ham i 1942.

Sammenligningen mellem den amerikanske militære besættelse af Filippinerne med den japanske besættelse er absolut korrekt, idet japanernes mål ikke var selve Filippinerne, men Kina og Asien generelt – som det også er tilfældet med Obama.

Det filippinske folk vil respondere dybt til denne nøjagtige sammenligning. Vil den amerikanske befolkning gennembyde sin degenererede tilstand og se, hvad det er, Obama foretager sig i deres navn, og fjerne ham nu, før det er for sent?

Opdatering over situationen i Asien:

USA rasler med atomsablen over for Nordkorea, o.a.

USA rasler med atomsablen over for Nordkorea

10. januar 2016 – Et amerikansk B-52 bombefly fløj i søndags ved middagstid over Sydkorea, eskorteret af to sydkoreanske F-15 og et par amerikanske F-16. Skønt den vestlige presse rapporterer, at flyene "kan medbringe" atomvåben, siges det i dækningen fra *Korea Herald*, at flyet rent faktisk var armeret med atommissiler og "bunker buster" bomber, der er i stand til at bombe Nordkoreas undergrundsfaciliteter.

Under alle omstændigheder erklærede USA, at togtet var en "demonstration af beslutsomhed." Mens der ikke er rapporteret om respons fra Pyongyangs side, vil de alligevel med sikkerhed tage til efterretning, at B-52 er i stand til at medbringe atomvåben og læse det som en trussel. Enhver antydning af amerikansk atommagt vækker raseri i Pyongyang, der forbinder sin egen stræben efter atomvåben med det, som det opfatter som tidligere amerikanske manøvrer, støttet af atomvåben, for at vælte landets regering, med jævnlige henvisninger til amerikanske bombeflys masseødelæggelse af landet under Koreakrigen.

Den sydkoreanske forsvarsminister Han Min-koo har i mellemtiden instrueret militærets missilkommando om "hurtigt og præcist" at gøre gengæld, hvis Nordkorea foretager nogen som helst provokationer i kølvandet på den seneste atombombe-prøvesprængning, sagde Ministeriet for Nationalt Forsvar søndag.

Selv betegnede Kim Jong-un atombombe-prøvesprængningen som en "defensiv" foranstaltning. "Det er en suveræn stats legitime ret, som ingen kan gendrive", sagde han. "Vores brintbombe-prøvesprængning, som vi foretog ved årets begyndelse, hvor Koreas Arbejderpartis 7. kongres afholdes, er en forholdsregel til selvforsvar, der udelukkende skal forsvare landets uafhængighed og folkets ret til at overleve truslen om en

atomkrig med USA og imperialister, og sikre fred på den Koreanske Halvø, samt sikre regional sikkerhed.”

En unavngiven topembedsmand i det nordkoreanske kommunistparti advarede om, at Sydkoreas genoptagelse af propaganda-udsendelser (der, ud over propaganda mod Nordkorea, også inkluderer en dosis af såkaldt K-popmusik), tillige med forhandlinger mellem Washington og Seoul om muligheden for at udstationere atombevæbnede bombefly i Sydkorea, har drevet den Koreanske Halvø til randen af krig. Skønt den slags udtalelser fra Nordkorea tilsyneladende ikke er usædvanlige, gør den øjeblikkelige globale situation dem mere realistiske end normalt.

Korea Times afspejler Obamas forsøg på at starte en fuldt optrappet krig over Nordkorea

10. januar 2016 – Den engelsksprogede avis *Korea Times* rapporterer i dag, idet den hævder at citere kilder i regeringen i Seoul, at ”Sydkorea og USA søger at afskære pengestrømmen til den nordkoreanske leder Kim Jong-un, og som bruges til at afstive hans regime”. Avisen rapporterer, at ”Seoul overvejer at tilslutte sig Washingtons indsats for at indefryse Kims udenlandske finansielle aktiver og opgradere de økonomiske sanktioner imod Pyongyang ... De allierede lægger også pres på Kina for at forbyde landets olieeksport til Nordkorea, der er stærkt afhængig af brændstof fra Kina ..., for derved effektivt at forvolde Nordkorea smerte.

Avisen bemærker, at Obama også overvejer at pålægge en sekundær boykot, som USA en gang før har gjort, ved at sanktionere enhver bank, der gør forretninger med Pyongyang.

En velinformeret kilde i Sydkorea sagde til *EIR*, at mange i Sydkorea bemærker, at Nordkorea ikke lytter til Rusland eller

Kina, men, at dømme efter Washingtons respons, er det sandsynligt, at anglo-amerikanerne i hemmelighed opmuntrer Nordkorea til at fortsætte med atom- og missilprøvesprængningerne, således, at Sydkorea vil blive tvunget til at droppe sin modstand mod, at der deployeres THAAD-missiler og andre amerikanske strategiske styrker i Sydkorea. Den sydkoreanske regering har kraftigt modsat sig disse deployeringer som værende rettet mod Kina, og ikke mod Nordkorea, og det ønsker ikke at have noget med Obamas krigsplaner mod Kina at gøre.

Den japanske højrefløj er ligeså forrykt som de amerikanske neokonservative

10. januar 2016 – Kinas politik for 'Ét bælte, én vej' kan synes at være rettet mod menneskehedens fælles interesser, men, rapporterer den ekstremt konservative *Yomiuri Shimbun* i en lederartikel i lørdags, i realiteten tilsigter den økonomisk og militær dominans over Eurasien, og må stoppes. Initiativet med 'Bæltet og vejen', skriver avisen, "tilsigter at udvide Beijings økonomiske indflydelse i forbindelse med den kinesisk ledede Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank" (AIIB), med planer om at opbygge en "enorm økonomisk blok". Hvad der er mere ildevarslende, så er det "et andet aspekt af en militærstrategi, der tilsigter at bygge et netværk, som perler på snor, af forsvarsværker for den kinesiske flåde, når denne opererer på de åbne have".

Lederartiklens overskrift er "Kinas iøjnefaldende opbygning af atomvåbenenheder udgør en udfordring for USA", selv om der ikke står noget i artiklen om Kinas atomvåbenkapacitet. Dundertalen blev genoptrykt i *New Haven Register* (Connecticut).

I øvrigt gentager artiklen det vestlige hysteri om Kinas konstruktion af kunstige øer i det Sydkinesiske Hav og

beskylder Kina for "at forsøge at gøre sin kontrol over det Sydkinesiske Hav til et *fait accompli*, alt imens det dækker over sin sande plan for at gøre de kunstige øer til militære forsvarsværker", en "trodsig holdning, der ikke kan tolereres". Artiklen opfordrer USA til at indgå i et partnerskab med Japan, Indien, Australien og sydøstasiatiske nationer, for at "håndtere situationen" med "regeringen Xis forsøg på at gøre Kina til en sømagt".

Lyndon LaRouche bemærkede, at det moderne Japan altid har haft en gruppering, som briterne bejlede til, og som ønsker at holde alle ude af "deres territorium", inklusive især kineserne, i modsætning til den gruppering, der skriver sig tilbage til Meiji-restaurationen og det Amerikanske Systems daværende indflydelse, der er fortalere for opbygning af nationer, hjemme og i udlandet.

USA's styrker i Sydkorea i alarmberedskab; Kongressen angriber Kina

11. januar 2016 – Curtis Scaparrotti, kommandør for de kombinerede sydkoreanske/amerikanske styrker i Sydkorea, beordrede USA's styrker i »højeste alarmberedskab« under det fælles inspektionsbesøg på Osan Flyvebasen nær Seoul, der opereres i fællesskab af USA og Sydkorea, sammen med general Lee Sun-Jun, formand for Sydkoreas generalstabschefer.

Ifølge det Koreanske Forsvarsministerium diskuterer man at sende flere amerikanske, strategiske styrker ind i Sydkorea, inklusive B-2 bombefly, atombevæbnede ubåde og F-22 stealth kampfly. I går fløj USA et B-52 bombefly over Sydkorea, eskorteret af amerikanske og sydkoreanske kampfly.

Sydkorea taler også gennem højtalere ind i Nordkorea og begrænser adgangen til Kaesong-industrikomplekset i landets nordlige del, hvor sydkoreanske selskaber producerer med billig, nordkoreansk arbejdskraft.

I Washington har Repræsentanternes Hus trukket et lovforslag om flere sanktioner frem, der blev vedtaget i Komite for et år siden, men aldrig bragt til afstemning i salen, og Huset forventes at vedtage forslaget i aften, den 11. jan. Loven til Gennemførelse af Sanktioner mod Nordkorea er i realiteten rettet imod Kina og foreslår at nægte Nordkorea adgang til hård valuta ved at indføre tvungen »blokerende sanktioner« imod ethvert land, forretningsforetagende eller enhver person, der gør forretninger med Nordkorea, »bidrager materielt til Nordkoreas udvikling af atommissiler og ballistiske missiler, eksporterer luksusvarer ind i Nordkorea eller er involveret med Pyongyang i pengehvidvaskning, fremstilling af smuglervarer eller narkotikahandel«, ifølge lovforslaget. Kina er selvfølgelig den primære eksportør til Nordkorea, og Obama og ligesindede kongresmedlemmer kan identificere næsten enhver eksport som hørende ind under denne kategori.

Kina er meget stærkt imod Nordkoreas atomvåbenprogram, men afviser også kraftigt ideen om, at sanktioner skulle hjælpe, og kræver, at USA ophører med sine trusler mod og sin dæmonisering af Nordkorea. Kina anbefaler USA at acceptere Pyongyangs tilbud om forhandlinger uden forhåndsbetingelser, og som tilsigter en fredsaftale sammen med en afslutning af atomvåbenprogrammet.

Foto: Der er i øjeblikket henved 28.500 amerikanske tropper i den sydlige halvdel af den Koreanske Halvø. I mandags blev hele styrken sat i absolut højeste alarmberedskab.

**RADIO SCHILLER den 11. januar
2016:**

**Nordkoreas prøvesprængning//
Köln banegård//**

**Nyt paradigme for
menneskeheden**

Med formand Tom Gillesberg

**Glass-Steagall vil gøre en
ende på WallStreet, City of
London**

**og, endelig, det Britiske
Imperium, og hermed faren for
krig;**

Et nyt paradigme med den Ny

Silkevej, for genopbygning af hele verden!

LaRouchePAC Fredags-webcast 8. januar 2016, dansk udskrift.

Vi har altså en situation lige nu, hvor tingene, over hele planeten, befinder sig på den yderste rand. På et hvilket som helst tidspunkt – mandag morgen, f.eks. – kunne vi vågne og finde, at hele det europæiske banksystem er gået ind i et kaotisk kollaps, der omgående vil spilde over til USA. Der vil være en indvirkning på Asien, men samarbejdet mellem Kina, Rusland, Indien og andre lande, i det asiatiske Stillehavsområde og i det eurasiske område, vil tage af for virkningen. Og krisens epicenter vil således være det transatlantiske område. Og det er grunden til, at briterne vil gøre fremstød for en krigsprovokation, en »bluff«-konfrontation, med Rusland og Kina for at få dem til at kapitulere og udplyndre dem, for at holde deres eget ynkelige, døende imperium gående i endnu et par dage. Der er vi kommet til i de globale anliggender.

Download (PDF, Unknown)

**Verden er på vej ned i Helvede!
Kun ved at overvinde det**

Britiske Imperium kan vi redde den

Leder fra LaRouchePAC, den 9. januar 2016 – Lyndon LaRouche advarede ved årets slutning om, at verden ville styrte ned i et Helvede efter nytår, og at kun den endelige overvindelse af det Britiske Imperium ville redde civilisationen. Denne nedstigning til Helvede skrider nu frem, som han advarede om, med det vestlige finanssystems opløsning, med både Mellemøsten og Asien, der er bragt ud på selve randen af en atomar konfrontation, og med befolkningerne i USA og Europa, der drives ud i en Mørk Tidsalder med narkotika, bandekriminalitet og en grad af økonomiske nedskæringer, der allerede nu skaber massedød.

Bail-in er nu landets lov i både Europa og USA og tillader decideret tyveri af almindelige borgeres bankkonti for at redde det bankerotte banksystem i endnu et par minutter. Det er det britiske system, der fra toppen og ned er drivkraften bag et globalt massedrab på den menneskelige befolkning. Den britiske kongefamilie har åbenlyst erklæret, at den er fast besluttet på at reducere den menneskelige befolkning til et lille fragment af det, den er i dag.

Asien, og især Kina, følger en anden kurs, baseret på storstilede investeringer i regional infrastruktur og en »win-win«-politik med samarbejde om menneskehedens fælles mål. Asien vil ikke blive ødelagt af virkningen af det økonomiske kollaps, der nu rammer det transatlantiske område – men det er netop årsagen til, at det Britiske Imperium, gennem Obama, er fast besluttet på at ødelægge Asien, og Rusland, i en krig.

Problemet er den kendsgerning, at de fleste mennesker er dumme, af frygt – de vil ikke gøre noget i denne retning, idet de klager, at det ikke er »praktisk«. Og dog er den eneste måde at redde planetens befolkning at blive alt det kvit, der

er britisk myndighed, den britiske kongefamilie og dens arv, og i særdeleshed dens kontrol over USA, i form af personen, præsident Obama. Vi må optrappe kampagnen for Glass-Steagall for at lukke Wall Street ned og få USA med om bord i den Nye Silkevej, hvilket betyder en genopbygning i USA, og i verden, i tradition efter Franklin Roosevelt.

Titelbillede: Den amerikanske Frihedskrig: Briterne overgiver sig til general George Washington efter slaget ved Yorktown.

Rajin-havnen i Nordkorea udskiber nu nordkinesiske varer til Sydkina

4. januar, 2016 – Havnen i Rajin i det nordøstlige Nordkorea, hvor både Kina og Rusland har bygget havnefaciliteter, samt vej- og jernbaneforbindelser fra deres respektive territorier, tjener nu som transitområde for varer fra det nordlige Kina på vej til Sydkina. Benævnt "den tredje nord-syd fødevare-transportrute" i en rapport i *Peoples Daily* i dag, udskibes nu ad denne rute, fra Hunchun i Kina, en by beliggende ved Tumen floden nær grænsen mellem Kina, Rusland og Nordkorea, gennem Rajin-havnen i Nordkorea, meget af de 600 tons fødevarer fra de nordøstlige provinser. I 2010 rapporterede *Peoples Daily*, at varer transporteret ad ruten begrænsede sig til kul. Siden sidste år afsendes også korn, tømmer og mineralpulver ad denne vej.

Det nordøstlige Kina producerer næsten en fjerdedel af nationens korn. Udviklingsprojektet for Tumen-floden (se *EIR's* rapport "Verdenslandbroen"[1]) udvikles fortsat, mens havneprojektet i Rajin også involverer større, private

sydkoreanske firmaer, som dermed tjener som basis for samarbejde om udvikling mellem Nord og Syd (-Korea).

[1] Se udførlig introduktion på dansk:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=2661>

Foto: Et russisk tog ankommer til Rajin.

Kina bliver Asiens førende eksportør af højteknologiske produkter

4. januar, 2016 – Kinas andel af Asiens samlede eksport af højteknologiske produkter er steget fra 9,4 % i år 2000 til 43,7 % i 2014, hvilket gør Kina til Asiens førende eksportør af højteknologi, langt foran Japan (der skrumpede fra 25,5 % til 7,7 %) og Sydkorea (der forblev på omtrent de samme 9,4 %) ifølge *Kinas Nationale Radio* (CNR), der i søndags citerede statistikker fra ADB's Asian Economic Integration rapport for 2015.

Rapporten viser, at de mest efterspurgte af Kinas højteknologiske varer i Asien, er højhastighedsjernbaner, kernekraft og satellitter. I Thailand benytter man i vid udstrækning Beidou GPS-navigationssystemet. I Malaysia er den kinesiske eksport af luftfartsudstyr og -dele steget i forhold til sidste års eksport.

I Indonesien vandt Kina udbuddet af landets første højhastigheds-jernbaneprojekt, hvilket betyder, at "Kinas teknologi har gjort sin entré i landet", sagde *Peoples Daily*.

Foto: Kina sigter på at eksportere sine højhastighedstog.

Kina skal bygge kæmpehavn og industripark i Myanmar

4. januar, 2016 – Det kinesiske selskab CITIC Group Corporation har vundet to kontrakter, en for en dybvandshavn, og en for en økonomisk zone, begge i den såkaldte særlige økonomiske zone Kyaukpyu beliggende i det vestlige Myanmar ved Den Bengalske Bugt. CITIC's konsortium inkluderer den thailandske gigant Charoen Pokphand Group (CP Group), samt de kinesiske firmaer China Harbor Engineering Company, China Merchants Holdings, TEDA Investment Holding og Yunnan Construction Engineering Group.

Xinhua rapporterer, at kontrakterne også inkluderer en vej og en bro, der vil forbinde industriparken med dybvandshavnen. Projektet vil blive udført i faser og skal fuldføres i løbet af 20 år. Den færdige havn vil blive i stand til at håndtere 4,9 mio. TEU containere, hvilket er sammenligneligt med størrelsen af Los Angeles' havnesystem. Det anslås, at projektet vil skabe 100.000 jobs om året.

Kina er på nuværende tidspunkt engageret i adskillige havne i det Indiske Ocean, inklusiv Chittagong i Bangladesh, Gwadar i Pakistan og Colombo i Sri Lanka. *Reuters* emmer af Imperiets anti-kinesiske hysteri og refererer til havnene som "Kinas militære perlerække" i det Indiske Ocean.

Olierørledningen fra Den Bengalske Bugt til Yunnan-provinsen i Kina, fuldført i 2015, starter i Kyaukpyu, og der er planer om at bygge en jernbanelinje langs samme rute (planerne er udsat for øjeblikket, men vil blive diskuteret igen, når den nye regering i Myanmar tager over senere i denne måned). En jernbaneforbindelse vil gøre det muligt at undgå

Malaccastrædet, i det mindste for visse importtypers vedkommende, og vil dermed spare en distance på omkring 5.000 km's sejlads.

Reuters rapporterer, at "Kyaukpyu projektet, der blev godkendt af parlamentet i Myanmar sidste år, "for visse mennesker giver anledning til bekymring ". Det turde være åbenbart, at disse "bekymringer" har deres udgangspunkt tilbage i London.

Foto: Den indledende fase af Kyauphyu SEZ-udviklingsprojektet har tre elementer: en dybvandshavn, en industripark og et integreret beboelsesområde.

Sydøstasien: Kinesisk ekspert advarer om amerikansk fremstød for krig mod Kina

29. december, 2015 – "Det centrale formål med den amerikanske strategi er, med præsident Obamas egne ord, 'at undlade at gøre dumme ting.' Men de forløbne 10 år har været fyldt med dumme beslutninger, foretaget af USA."

Sådan siger Zhao Minghao, stipendiat ved Chongyang Instituttet for Finansielle Studier ved Kinas Renmin Universitet i en artikel i *Global Times* i dag. (Chongyang Instituttet var sammen med *EIR* medsponsor af den kinesiske version af *EIR's* rapport, Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen.)

Zhao ser tilbage på den ødelæggelse, der blev fremkaldt af Bush' og Obamas politik i Irak, Libyen og Syrien, og som igen har skabt ISIS-svøben. Dernæst skriver han: "Men hvad der er mere bekymrende, er, at Washington, på katastrofal vis,

sandsynligvis agter at gøre det Sydkinesiske Hav til orkanens øje i det asiatiske Stillehavsområde. USA's hyppige såkaldte 'fri sejlads'-operationer nær kinesiske øer og rev, såvel som den nylige 'utilsigtede' overflyvning af to B-52 bombefly, betragtes af Beijing som alvorlige militære provokationer. Til trods for, at de ikke er parthavere i tvisten om det Sydkinesiske Hav, prøver USA's allierede, som f.eks. Australien og Japan, også at deltage i det farlige magtspil.

"Mange mennesker er bekymrede for, at det sandsynligvis vil komme til en militær konflikt mellem Kina og USA, idet USA intensiverer sine militære aktioner mod Kina i det Sydkinesiske Hav....Pentagon synes for indeværende at mene, at Beijing fortsat vil beherske sig, uanset, hvor provokerende USA optræder".

"USA overvurderer sin chance for at vinde en mulig væbnet konflikt med Kina. Kina har meget præcise, langtrækkende anti-skibs missiler. Desuden har Kina fordel af at kæmpe ud for sin egen dør, mens USA's flåde skal sejle over lang afstand."

Kampen for at standse USA's militære besættelse af Filippinerne skrider frem

17. december, 2015 – Det var oprindeligt planlagt til dagen før Obamas ankomst til Manila for at deltage i APEC-mødet den 18. november, at den Filippinske Højesteret skulle træffe en afgørelse om at opretholde den ulovlige og forfatningsstridige aftale mellem præsidenterne Obama og Aquino om at overdrage alle de filippinske militærbaser til amerikansk besættelse. Dette skete imidlertid ikke, fordi en kombination af kræfter,

inklusiv den tidligere amerikanske senator Mike Gravel, lederen af den filippinske LaRouche-bevægelse Butch Valdes, nogle venstreorienterede organisationer i Filippinerne samt den filippinske senator Miriam Defensor Santiago, med succes overtalte Senatet til at afgøre, at præsident Aquino og Højesteret ikke på egen hånd kunne gennemtvinge det kolonialistiske kup, men at der er tale om en traktat, der således skal godkendes i Senatet.

På det tidspunkt udsatte Højesteret afgørelsen indtil 16. december – måske i håb om, at det forfatningsmæssige spørgsmål om magtens deling på en eller anden måde ville forsvinde. Men 16. december kom og gik, og der kom ingen beslutning. Faktisk lod flere dommere det vide anonymt, at de var meget bekymrede med hensyn til Senatets forfatningsmæssige ret til at træffe beslutninger vedrørende traktater.

Dette er en delvis sejr, ikke kun for Filippinerne, men for verden, i forsøget på at standse Obamas vanvittige stormløb hen imod krig med Kina, med benyttelse af Filippinerne som en afgørende base i krigen.

Kilder på Filippinerne er bekymrede for, at dræberen Obama måske vil tage skridt til at støtte en særlig forrykt kandidat, Rodrigo Duterte, til det filippinske præsidentvalg, der er berammet til maj 2016, og påvirke ham til enten at orkestrere en "revolutionær regering" eller, hvis han vinder valget, at erklære militær undtagelsestilstand, med henblik på effektivt at sætte både Retten og Senatet ud af spillet og gennemtvinge Obamas militære besættelse – som grundlæggende set ville udgøre en gen-kolonisering af Filippinerne. Duterte kontrolleres af general Fidel Ramos, der var hitmand for George Schultz i det amerikansk orkestrerede kup imod den nationalistiske præsident Ferdinand Marcos i 1986.

Foto: Præsidenterne Aquino og Obama ved APEC 2015 i Manila, Filippinerne.

Rapport fra Japan: Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche taler for japanske erhvervsledere om det presserende nødvendige behov for Verdenslandbroen, for at gøre en ende på geopolitiske krige og tyranni

4. december 2015 – Stifter af og international præsident for Schiller Instituttet Helga Zepp-LaRouche talte ved to arrangementer i Tokyo den 2. december, hvor hun leverede et klart budskab til 400 japanske erhvervsledere om, at Verdenslandbroen er den eneste måde, hvorpå krigens og geopolitikens tyranni, og den igangværende krise i Mellemøsten, kan afsluttes. Om morgenen talte fr. Zepp-LaRouche til Asia Innovation Forums syvende årsmøde, med 300 unge, japanske igangsættere og med Noboyuki Idei, fhv. formand og leder af Sony Corporation og nuværende stifter og leder af Quantum Leaps, såvel som også stifter af Asia Innovators' Initiative, som vært.

I sin omfattende fremlæggelse advarede fr. Zepp-LaRouche om det globale mønster med regionale krige, det let kan føre til

en global katastrofe, inklusive en ny konflikt mellem supermagter, og hun understregede, at den eneste måde, hvorpå begivenhedsforløbet kunne ændres, var gennem fundamentalt at ændre paradigmerne for tankegangen. Hun gennemgik i detaljer Verdenslandbroen og identificerede de store, globale projekter, der kan transformere verden, og nævnte den kinesiske præsident Xi Jinpings »Ét bælte, én vej« som frøet til en global renæssance. Efter en detaljeret gennemgang af de umiddelbart gennemførlige, store projekter, udlagde hun idéen om menneskeheden som en enestående art, der har evnen til at skabe en fremtid gennem skabende opdagelser. Hun forklarede konceptet i Alexander Hamiltons og Henry og Mathew Careys Amerikanske, økonomiske System, og hun forklarede, hvordan disse ideer bredte sig i hele verden i det 19. århundrede og skabte de moderne nationer Tyskland under kansler Otto von Bismarck og Japan under Meiji-restorationen.

Sammen med fr. Zepp-LaRouche bestod ekspertpanelet desuden af fhv. IMF-direktør, Dominique Strauss-Kahn; fhv. chef for det statslige russiske jernbaneselskab, og medstifter af Rhodos Dialog mellem Civilisationer, Vladimir Yakunin; og Paolo Nogueira Batista jr., den tidligere brasilianske direktør for IMF, som nu er vicepræsident for den Nye Udviklingsbank, der er grundlagt af BRIKS og har hovedkvarter i Shanghai. Panelets ordstyrer var Daisuke Kotegawa, en fhv. topembedsmand i det japanske Finansministerium, der også var Japans direktør for IMF på tidspunktet for finanskrisen i 2007-2009.

Under sin fremlæggelse støttede dr. Yakunin kraftigt fr. Zepp-LaRouches forslag til Verdenslandbroen, og han bemærkede, at Ruslands politik for Eurasiske Udviklingskorridorer og Kinas politik for 'Ét bælte, én vej' var helt igennem forenelige og repræsenterede det »ny paradigme« i tankegang, som der er så hårdt og presserende brug for, for at forhindre krige, der skabes af det døende, neo-liberalistiske system. Han understregede, at præsidenterne Putin og Xi havde forpligtet sig engagerende til russisk-kinesisk samarbejde for at

virkeliggøre disse eurasiske infrastruktur-forbindelser.

Under sine indledende bemærkninger gik Strauss-Kahn i detaljer med den igangværende krise i det globale finanssystem og erkendte, at nedskæringspolitikken ('nøjsomhedspolitikken') var en fiasko og måtte erstattes af en model for vækst, alt imens han medgav, at der ikke er nogen reel støtte til en levedygtig ændring af politikken internt i de globale, dominerende finansinstitutioner i dag.

Om eftermiddagen talte fr. Zepp-LaRouche ved en separat begivenhed, der var sponsoreret af Canon Institute for Globale Studier og havde deltagelse af 100 topledere fra de største, japanske industriselskaber og finansinstitutioner, såvel som fra den japanske regerings oversøiske investeringsagenturer og -fonde. EIR-redaktør Jeffrey Steinberg talte ligeledes til Canon Institute-forsamlingen, hvor han fremlagde et detaljeret billede af den reelle proces med økonomisk og samfundsmæssigt sammenbrud i USA.

Fr. Zepp-LaRouche fremlagde sin præsentation af Verdenslandbroen[1] som den eneste måde, hvorpå det geopolitiske fremstød for verdenskrig kan besejres.

Nogueira Batista fremlagde en dybdegående rapport om den Nye Udviklingsbanks fremskridt og planerne om at begynde at udstede udviklingslån i april 2016. Han gennemgik historien om BRIKS-landenes lancering af den Nye Udviklingsbank som respons på »Washington-institutionernes« – IMF's og Verdensbankens – ynkelige fiasko mht. at gennemføre reformer i kølvandet på det finansielle kollaps i 2008.

[1] Se Helga Zepp-LaRouches tale her på hjemmesiden, senere.

Fhv. filippinsk minister og senator Tatad: Er klimaforandrings-krisen et svindelnummer? Tag tingene i den rigtige rækkefølge

af Francisco S. Tatad[1]

✖ Washington, D.C. Blandt vor tids mange problemer er klimaforandrings-problematikken blevet fejlet op i såvel udviklede lande som i udviklingslande, så den er helt ude af proportion. Det er blevet så godt som umuligt at skelne mellem rigtig og tilbørlig omtanke for miljøet, en glimrende moralsk og social opgave, og så miljøaktivisme, der er en stor moralsk overdrivelse.

Pave Frans' encyklika om miljøet fra juni 2015, Laudato Si, Mi Signore (Lovet være Du, Herre), der er blevet rost af mange, der i øvrigt lovpriser alt, hvad Paven siger, burde have været med til at gøre denne skelnen meget mere klar. Men mange trofaste katolikker, der er pligttro mod kirkelæren, føler, at Laudato Si's hyldest af Moder Jord som en kilde til alt liv, er poesi, og ikke teologi eller videnskab, og repræsenterer et potentielt skråplan mod hedenskab.

Som en katolsk lægmand anfører jeg frygtløst denne indvending uden egentlig at tilslutte mig den; jeg ønsker simpelthen en afklaring. Jeg ser miljøet som en del af naturens orden, skabt til at understøtte menneskets eksistens og herlighed. Jeg afviser ideen om, at mennesket blot er en del af miljøet, og skal underlægge og ofre sig når som helst, det er nødvendigt. Dette kan ikke være et urimeligt standpunkt.

Men dette er præcist, hvor verden i dag har delt sig i to modsatrettede polariteter. Denne polarisering vil blive udstillet i Paris fra 30. november til 11. december, når FN indkalder til verdensklimateopmødet. Topmødet vil sammenbringe ledere inden for politik, religion, erhvervsliv, industri og fagforeninger, alle vegne fra, og vil blive den største konference, der nogensinde er afholdt i Frankrig. Det vil udgøre afslutningen på en hidtil uset, lang række konferencer om antropogeniske klimaforandringer (klimaforandringer forårsaget eller influeret af mennesker) i den franske hovedstad i årets løb.

Topmødets hovedmålsætning vil være at indgå en juridisk bindende, international konvention, der promoveres af den franske og peruvianske regering, og som vil forpligte alle nationer til at indvilge i specifikke mål for at reducere den globale opvarmning til mindre end to grader Celsius. Alle former for medier og andre instrumenter til dannelsen af den offentlige mening er blevet mobiliseret for at bakke op om denne bestræbelse, samt overdøve alle indvendinger og skepticisme.

Schiller Instituttet er uenig

Alligevel har Schiller Instituttet, en politisk og økonomisk tænketank med base her i Washington, D.C. og i Tyskland, udgivet en rapport, der betegner Paris-konferencen som satanisk og bedragerisk. Det har også udsendt en resolution, der opfordrer verdens borgere til at forkaste den erklærede målsætning for topmødet.

Rapporten fremstilles i den nuværende udgave af Executive Intelligence Review (EIR), og er forfattet af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og præsident. Hun er en tyskfødt intellektuel, der er aktiv inden for mange humanitære sammenhænge. Jeg mødte hende første gang for nogle år siden på Rhodos i Grækenland, hvor vi begge talte ved the Dialogue of Civilizations. Jeg har siden da forsøgt at følge

hendes forfatterskab. Hun lægger ikke fingrene imellem, og det giver i høj grad mening, hvad hun siger.

Ikke videnskab, men befolkningsreduktion

Zepp-LaRouche hævder, at kravet om dekarbonisering af verdensøkonomien, hvilket sluttelig betyder et forbud mod kernekraft og fossile brændstoffer, og dermed en afhængighed udelukkende af vedvarende energikilder, ikke er baseret på etableret videnskab, men snarere på en ideologisk sammensværgelse for at etablere et miljødiktatur, der vil tvinge folk, særligt dem i udviklingslandene, til at gøre op med hidtidige resultater inden for videnskabelig og materiel fremgang, og derved nedbringe deres levestandard, deres forventede levetid og deres kognitive evner.

I henhold til rapporten er det ultimative mål en drastisk reduktion af verdens befolkning – fra de nuværende 7,3 milliarder til blot 1 milliard.

Koncentrationen af kuldioxid er lav

Rapporten fastholder, at den menneskeskabte del af kuldioxid (CO_2)-koncentrationen i atmosfæren er ubetydeligt lav, 0.018 %, og at forbindelsen mellem CO_2 -udledning og klimaforandring er udokumenteret, hvormed hele begrundelsen er baseret på svindel.

Rapporten fortsætter: Hvis man ser på Jordens klima over millioner af år, er forandringerne gennem varme perioder, istider, mellemistider, små istider, genopvarmnings-perioder efter sådanne istider osv. et resultat af kosmisk stråling i kombination med cyklusser af solaktivitet, for hvilke antallet af solpletter udgør et mål for solens energiproduktion.

Hvordan befolkningen kan nedbringes til en milliard mennesker

Hvad der, i modsætning til menneskeskabte klimaforandringer, er meget veldokumenteret, er forbindelsen mellem den energigennemstrømningstæthed, der anvendes i produktionsprocesserne,

og antallet af mennesker, som denne produktion kan opretholde. Ved den påtænkte afskaffelse af kul og olie fra verdensøkonomien, kombineret med, at man samtidig dæmoniserer kerneenergi, og derved indskrænker samfundet til ene og alene at anvende vedvarende energikilder, reduceres også det potentielle befolkningstal, der kan opretholdes ved disse lavere energi-gennemstrømningstætheder, og det vil omtrentligt bevæge sig mod befolkningstallet i den førindustrielle epoke – maksimalt en milliard mennesker.

Royalt ophav til miseren

Den angivelige sammensværgelse om at reducere befolkningen tilskrives i rapporten et af de mest fremtrædende medlemmer af det britiske kongehus, ingen ringere end Prins Philip, Hertug af Edinburgh, der citeres for den berømte udtalelse om, at han efter sin død gerne vil genfødes som en dødelig virus, så han kan være med til at reducere verdens befolkning til en minimal størrelse.

Udnævnt til at være en aktiv samarbejdspartner i den påståede sammensværgelse er Dronningens klimaforandringsrådgiver, der også er rådgiver for den tyske kansler Angela Merkel, og desuden også rådgiver for Pave Frans – Hans Joachim Schellnhuber, grundlægger af og direktør for Potsdam Instituttet for Klimaforandring. Det blev i 2009 rapporteret, at Schellnhuber ved det fejlslagne klimatopmøde i København havde udtalt, at Jordens bæredygtighed kun var 1 milliard mennesker.

Efter Fukushima

Efter forlydende kom Schellnhuber i april 2011, en måned efter jordskælvs-tsunamien i Fukushima, Japan, frem med et program til den tyske regering (med titlen Social Contract for a Great Transformation), der projekterede med en komplet afskaffelse af kul fra økonomien, eliminering af kernefission, der frarådes; kernefusion, der hævdes at være opnåelig, men er for

kompliceret; og den fuldstændige afskaffelse af fossile brændstoffer såsom kul, olie og naturgas, ved år 2050.

Dette forklarer selvkært Tysklands beslutning om, sammen med Italien og nogle andre lande, at droppe kerneenergi. Men ved det andet atomsikkerhedstopmøde i Seoul i marts 2012, der blandt andet blev overværet af præsident Barack Obama, den kinesiske præsident Hu Jintao og den russiske præsident Dmitry Medvedev, var den mest signifikante udtalelse, jeg hørte, at der endnu ikke er udviklet nogen erstatning for kerneenergi.

Resolution imod topmødet

Bortset fra den stærkt kritiske rapport, har Schiller Instituttet også udsendt en resolution, der opfordrer verdensborgere til at tale imod topmødet. Idet resolutionen er et angreb på et projekt, som FN og muligvis alle andre regeringer har bundet sig til at støtte fuldt ud, er det ikke forventeligt, at den bliver bragt på bane i mainstream pressen. Af denne grund tænkte jeg, at det ville være god service at reproducere den her, blot for at denne side også bliver hørt. Derfor følger teksten her (2. nov.2015):

Resolution til forsvar for milliarder af menneskers liv:

VI SIGER NEJ TIL COP21-PLAN I PARIS

OM NEDBRINGELSE AF CO₂-UDLEDNING

Livsbetingelserne for milliarder af mennesker afhænger af, at den dagsorden, der præsenteres på De forenede Nationers Klimaforandringskonference 2015, der skal afholdes i Paris i december, bliver afvist. COP21-initiativet i Paris om at vedtage en juridisk bindende aftale om nedbringelse af CO₂-udledninger må afvises af to grunde: den videnskabelige kendsgerning, at menneskelig aktivitet ikke vil forårsage

katastrofale klimaforandringer, og de meget virkelige, dødbringende konsekvenser af de programmer for nedbringelse af CO₂, man kræver vedtaget.

Der er intet juridisk grundlag for at have COP21-konferencen. Gør en ende på det nu!

På trods af den legende-lignende fortælling, der præsenteres af en ekstremt velfinansieret, topstyret propagandakampagne, så findes der en enorm mængde solide, videnskabelige beviser, der klart modsiger og/eller tilbageviser påstandene om kommende, katastrofale klimaforandringer, der er forårsaget af menneskelig udledning af drivhusgasser. For eksempel har målinger fra satellitter vist, at der i over 18 år ikke er forekommet nogen generel, global temperaturstigning på trods af den kendsgerning, at menneskelig udledning af drivhusgasser har været stigende i en accelererende rate. Dette understreger den kendsgerning, at klimaet ganske enkelt ikke responderer til CO₂-niveauer på den måde, som klima-alarmister påstår, det skulle gøre; med andre ord, så er Jordens klimasystem ikke ekstremt følsomt over for forandringer i atmosfærens CO₂-koncentrationer.

Fordi mange klimamodeller bruger disse falske antagelser om en stor klimafølsomhed over for CO₂, har disse klimamodellers forudsigelser vedvarende været forkerte, og for hvert år, der går, afviger de mere og mere fra virkeligheden. De gradvise forandringer i klimaet, som har fundet sted i løbet af de seneste årtier, samt de gradvise forandringer, der fortsat vil finde sted i fremtiden, er ikke, og vil ikke, give grund til alarm. De fleste af disse forandringer er naturlige, og en hvilken som helst indvirkning, som mennesket måtte have, ville være relativt minimal. En sund og voksende verdensøkonomi vil være i stand til at tilpasse sig disse forandringer.

Vi må også erkende, at CO₂ ikke er en forurener – det er en afgørende del af biosfæren. Fordi de nuværende CO₂-niveauer i atmosfæren er en del lavere end det, der er optimalt for

plantevækst, bidrager de menneskeskabte CO₂-koncentrationer allerede til stigning i landbrugsproduktionen og den naturlige plantevækst – og skaber en planet, der er måleligt grønnere.

Men kendsgerningen er, at Paris 2015-topmødet ikke kun handler om nationer, der potentielt set spilder deres tid og ressourcer på et fantomproblem, der kun eksisterer inde i computermodeller – den hæslige virkelighed er, at de programmer, der foreslås til nedbringelse af CO₂, ville øge fattigdommen, forringe livsbetingelserne og accelerere dødsraterne i hele verden. Verden kan ganske enkelt ikke opretholde en voksende befolkning med forbedrede levevilkår kun med anvendelse af sol- og vindenergi og andre former for såkaldt »grøn« energi.

Hvad vigtigere er, så promoveres denne plan intenst af moderne tilhængere af den ideologi om befolkningsreduktion, som Thomas Malthus udbredte. Organisationer som Verdensvildtfonden/Verdensnaturfonden (WWF) har gentagent erklæret, at den nuværende menneskelige befolkning overstiger Jordens »bæredygtighed« med milliarder af individer, og at den derfor må reduceres med et par milliarder mennesker! Den aktuelle politik for et program til nedbringelse af CO₂ har dybe rødder i denne Malthus-ideologis motivering. Men Malthus tog fejl i det attende århundrede, og hans tilhængere tager fejl i dag.

Energi-intensiv videnskabelig, teknologisk og økonomisk vækst er af afgørende betydning for menneskelig eksistens. Dette kan måles som overgange til stadigt højere niveauer af energigennemstrømnings-tæthed, pr. person og pr. areal. Et sådant fremskridt, en sådan vækst og udvikling er en universel rettighed, og udledning af CO₂ er på nuværende tidspunkt en vital del af denne proces for det overvældende flertal af verdens befolkning. Vedtagelse af en juridisk bindende plan for nedbringelse af CO₂ på COP21-konferencen i Paris vil dømme milliarder af mennesker til en ringere livskvalitet, med højere dødsrater, større fattigdom og ingen mulighed for at udøve deres iboende menneskerettighed, der går ud på at

deltage i skabelsen af en bedre fremtid for samfundet som helhed.

Dette er dybt umoralsk.

Af disse grunde må planen for nedbringelse af CO₂ på COP21-konferencen i Paris afvises.

fstatad@gmail.com

[1] Francisco Sarmiento Tatad (født 4. oktober 1939) er en filippinsk journalist og politiker, der er bedst kendt for at have været minister for offentlig information under præsident Ferdinand Marcos fra 1969-1980, og for at have været filippinsk senator fra 1992-2001.

Wall Street Journal: Vesten må gå med i Silkevejen for fred i den islamiske verden – Kinesisk Marshallplan mod terror?

Tirsdag, 1. december 2015 – En fascinerende artikel af Andrew Browne fra *Wall Street Journal* i dag, med titlen, »Can Beijing

Sell Silk Road as a Marshall Plan against terror?» (Kan Beijing sælge Silkevejen som en Marshallplan imod terror?), opfordrer USA til at slutte sig til Kinas Silkevej som et nødvendigt middel til at bringe udvikling til den islamiske verden, og som det eneste middel, der kan bringe fred til regionen.

»I kølvandet på massakren i Paris«, skriver Browne, »er det værd at stille det spørgsmål, om Kina kan få Vesten til at samarbejde med Kina om netværket af hovedveje, jernbaner, kraftværker og industriparker, der strækker sig hele vejen til Europa. Det økonomiske Silkevejsbælte repræsenterer det mest signifikante økonomiske forslag, noget land har fremlagt, der kan være med til at stabilisere kaotiske dele af verden. Desuden bakkes forslaget op af hård valuta: Kina sætter sine valutareserver på i alt 3,5 billion dollar bag indsatsen for at kickstarte vækst og skabe jobs i de muslimske områder ...«

Kinas umådeligt ambitiøse initiativ står på spil, et initiativ, der er af afgørende betydning for Beijings indsats for at sikre sin sårbare, vestlige flanke. Projektet har sin tvilling i det ligeledes fejende koncept med den Maritime Silkevej, hvis formål er at få en lignende, transformerende, økonomisk virkning langs sejlruiter fra Kina til Europa via Sydøstasien, Mellemøsten og Afrika ...«

Stort set alle er enige i, at bombning af Islamisk Stat ikke vil løse de underliggende problemer, der avler morderiske fanatikere. Her kommer så Kina, med et afgørende, manglende element, en plan, som nogle sammenligner med USA's indsats efter Anden Verdenskrig for at opbygge de skamskudte økonomier i Europa og Japan. William H. Overholt, seniorunderviser ved Harvard Universitetets Asiencenter, skriver, at, ligesom Amerikas visionære program, er Kinas Silkevejsinitiativ imponerende, ikke alene pga. dets geografiske rækkevidde, men også pga. dets integration af økonomiske, politiske og nationale sikkerhedsmæssige betragtninger ...«

»At fjerne den økonomiske fortvivlelse, der opretholder den muslimske ekstremisme, er en vision, der naturligt bør bringe Kina og USA sammen; terrorisme udfordrer dem begge ligeligt, ligesom klimaforandringer eller pandemier, hvor landene har gode erfaringer fra samarbejde. Og ulig Østasien, hvor amerikanske og kinesiske strategiske interesser støder sammen, så er de i det store og hele sammenfaldende i den muslimske verden.

Xinjiang-provinsen kunne blive det sted, hvor Kinas interne sikkerhed bliver optrævlet. Eller det kunne blive springbrættet for en global indsats for at imødegå appellen fra muslimske dødskulter.

Men Kina må overbevise Vesten om værdien af sine planer om Silkevejen.«[1]

[1] Schiller Instituttets Seminar i København 27. apr. 2015:
»Kinas politik for 'Ét bælte, én vej'«

Hongkong-professor: Obama truer Kina med atomkrig

30. november 2015 – Zhang Baohui, en professor i statskundskab og direktør for Centret for Studier af det Asiatiske Stillehavsområde ved Lingnan Universitet i Hongkong, og som i omfattende mål har skrevet om Kinas atomkapaciteter, udstedte en kraftig advarsel til Obama om, at denne fremprovokerer en konflikt, der hurtigt kunne blive til en atomkrig.

I en artikel i *RSIS Commentary South China Sea Series Nov. 12*, skriver Zhang, at, da Obama sendte et amerikansk krigsskib inden for 12-milegrænsen omkring Kinas nyligt konstruerede øer i det Sydkinesiske Hav den 27. okt., »tog Kina denne gang ikke skridt til konkret handling for at konfrontere det amerikanske krigsskib, men sådanne fremtidige operationer kunne alvorligt destabilisere situationen i det Sydkinesiske Hav og endda freden og stabiliteten i hele regionen. De kunne igangsætte en utilsigtet optrapning og forcere de to lande hen imod en militær konflikt. Tankegangen er ganske indlysende.

»Yderligere handlinger fra den amerikanske flådes side vil trænge det kinesiske lederskab op i en krig og tvinge det til at respondere på opfattede provokationer mod landets nationale interesser og magtanseelse. Til syvende og sidst udgør det Sydkinesiske Hav en væsentlig del af Kinas geostrategiske interesser ... Desuden kunne Kina føle, at det var nødvendigt at stå fast for at afskrække en fremtidig optrapning af de amerikanske udfordringer over for landets interesser og anseelse.«

Zhang citerer både viceadmiral Yi Xiaoguang, der er viceskabschef i Folkets Befrielseshær (PLA), og som sagde, at Kina »vil tage alle nødvendige midler i anvendelse for at forsvare sin suverænitet«, hvis USA udfører lignende handlinger, og også general Fan Changlong, vicepræsident for Kinas kommunistiske partis (CCP) Centrale Militærkommission, der til kommandør for USA's Stillehavskommando (PACOM), admiral Harry Harris, sagde, at alle fremtidige aktioner fra den amerikanske flådes side kunne udløse utilsigtede optrapninger, der skader begge landes interesser.

Kineserne har sidenhen udvidet sine militærøvelser i regionen og offentliggjort fotos af søbaserede strategiske missiler, der bæres på deres atomubåde, og som »har til hensigt at afskrække USA«, siger Zhang.

Under kapiteltitlen »Defekt amerikansk opfattelse« advarer

Zhang: »Diverse kinesisk retorik og forholdsregler indikerer, at Kina kunne ty til mere konkrete og magtfulde forholdsregler for at konfrontere den amerikanske flåde. I så tilfælde vil en konfrontation mellem de to flåder blive uundgåelig. Hvad der er endnu værre, så kunne konfrontationen udløse en optrapning mod militære konflikter.

Det amerikanske militær synes imidlertid at være intetanende om dette scenario ... Det er i høj grad sandsynligt, at amerikanske beslutningstagere antager, at Kina ville indtage en politik for ikke-handling, når konfronteret med indtrængende amerikanske flådefartøjer. Denne amerikanske forventning er defekt, eftersom Kina er en atomstormagt. Når de trænges op i en krog, kan stater med atomvåben true med en asymmetrisk optrapning for at afskrække en modstander fra at skade deres nøgleinteresser. Militærparaden i Beijing den 3. september afslørede, at Kinas nye generation af taktiske missiler, såsom DF-26, kan armeres med atomspræghoveder. Nylig information indikerer også, at Kinas luftlancerede langtrækkende krydsermissiler ligeledes kan armeres med taktiske atomspræghoveder. Faktisk kunne de seneste fotos af JL-2 søbaserede atommissiler, der affyres fra havet, være et gedulgt atomsignal, som Kina sender for at afskrække USA.«

Zhang bemærker, at, alt imens det Sydkinesiske Hav tydeligvis er en del af Kinas kerneinteresser, så gælder dette ikke for USA. »Når en krisesituation eskalerer og begynder at involvere potentielle atomare scenarier«, skriver han, »står USA over for det barske valg, at de enten er de første til at trække sig tilbage, eller også står over for at kæmpe mod et atombevæbnet Kina. Ingen af disse muligheder er attraktiv, og begge kræver høje omkostninger, enten for anseelse eller i menneskeliv, for USA.«

»Det vil derfor være uklogt af USA at udfordre Kina. Ved at undervurdere Beijings faste forsæt om at forsvare sine interesser, omdømme og evne til at afskrække, kunne denne plan igangsætte en eskalerende spiral, der sluttelig ville skade

amerikanske interesser.«

Han konkluderer, at begge sider må overveje 'worst case scenarios' – de værst tænkelige scenarier.[1] »Det er bydende nødvendigt, at både Kina og USA overvejer, hvordan deres handlinger kunne medføre utilsigtede konsekvenser, isæt en utilsigtet optrapning mod en militær konflikt ... Der er ingen, især ikke lande i regionen, der ønsker dette scenarie.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at denne analyse er »fuldstændig korrekt«, bortset fra, at en sådan konsekvens ikke ville være »utilsigtet« fra Obamas side; det er hans plan at tvinge Kina og Rusland til et tilbagetog, eller også gå i krig.

[1] Se video fra LaRouchePAC: »**Ingen overlevende**«, danske undertekster.

En mørk, grusom, men helt igennem sandfærdig afbildning af truslen om en termonuklear krig og konsekvenserne, og Obamas deployering af hovedparten af USA's termonukleare kapacitet i flere områder, som truer både Rusland og Kina.

Executive Intelligence Review præsenterer behovet for et Nyt Paradigme ved kinesisk akademisk konference

22. november 2015 – Under en tale ved en rundbordsdiskussion på Verdensforum for Kinesiske Studier, der havde samlet 300 af

de fremmeste akademikere inden for kinesiske studier fra Kina, Europa og Nord- og Sydamerika over emnet: »Kinas reformmuligheder for verden«, understregede EIR's Washingtonkorrespondent Bill Jones den historiske betydning af forslaget om Silkevejsbæltet for menneskeheden fremtid. I sin præsentation med titlen, »Bæltet og Vejen – Et Nyt Paradigme for Menneskeheden«, påpegede Jones den enorme ødelæggelse, som »geopolitik« havde bragt over verden i det seneste århundrede med to verdenskrige, samt flere mindre krige, der fortsætter frem til i dag.

Alt imens Roosevelt med De forenede Nationer forsøgte at gøre en ende på geopolitikkens æra, sagde Jones, et behov, der var blevet særdeles presserende med udviklingen af atombombens destruktive kræfter, så forhindrede hans død imidlertid hans projekt i at bære frugt.

»Og dog kan vi, med de voksende spændinger mellem USA og Rusland, og mellem USA og Kina, se, at forvarslerne om fremtidige militærkonflikter mellem stormagter på ingen måde er blevet elimineret.«

»Bæltet og Vejens« win-win-koncept repræsenterer en ny kurs, sagde Jones, og et nyt paradigme for menneskeheden.

Og hvad kan »Bæltet og Vejen« bibringe menneskeheden, der så længe har lidt? spurgte han.

»For det første, så stiller understregningen af infrastrukturudvikling, med hensyn til økonomisk aktivitet, skarpt på den fundamentale rolle af det, min mentor og chef, Lyndon LaRouche, kalder fysisk økonomi, som en modsætning til den pekuniære side af økonomien ... Når folk taler om økonomi, så tænker de først og fremmest på penge. Men, penge taler ikke, penge går ikke, dyrker ikke fødevarer og producerer ingen varer. Det er den menneskelige

arbejdskraft, der forsynes med kapital, der gør det. Penge – eller finanser – er kun nyttige, hvis de formidler denne proces. Ellers er det bare papir.»

Han illustrerede sine bemærkninger med fotos af en børssal, først under et øjeblik med »irrationel frodighed« på markedet, og dernæst i det øjeblik, hvor aktiemarkedet krakker, for at understrege sin pointe. Dernæst bemærkede Jones den gæld på 2 milliard dollar, hvis betaling var i færd med at føre til hele nationers død. En reform af det internationale finanssystem og en betragtelig afskrivning af størstedelen af denne gæld var det eneste, der kunne være med til at genoplive verdensøkonomien, sagde han.

For det andet kan Silkevejsbæltet – omkring deres fælles interesse i udvikling, sådan, som det var sket med den antikke Silkevej – bringe de forskellige kulturer, religioner og etniske grupper i dette område sammen. Og som det tredje, så kunne det blive et overførselsbælte for nye videnskabelige og teknologiske opdagelser.

»Vi bør huske på, at, under den tidlige Middelalder, da Europa først lige var ved at komme ud af den barbariske Mørke Tidsalder, var der opblomstring af videnskab og teknologi i det område, der nu omfattes af »Ét bælte, én vej«. De store, videnskabelige centre i Iran, Usbekistan, Syrien og Indien, utvivlsomt stimuleret af det arbejde inden for astronomi og andre videnskaber, der udvikledes i Kina, blev til verdenscentre for videnskab, der senere, under den Store Renæssance i det 15. århundrede, skulle blive overført til Europa.»

(Indsat: EIR's Rapport, Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, engelsk, 370 sider. Se vores udførlige danske introduktion, ved Helga Zepp-Larouche)

Silkevejsbæltet kunne således levere en fond af kreativitet, hvor unge mennesker ville blive opflammet af interesse for menneskehedens uendelige opdagelsesrejse, ud over vores egen planet og ud i Solsystemet og give håb til den yngre generation i Centralasien og Mellem østen, hvor de nu i desperation vender sig mod ekstremisme og terrorisme. Den støtte, der er samlet omkring det Nye Silkevejsprojekt fra **BRIKS-nationerne, som repræsenterer rundt regnet 40 % af menneskeheden**, må nu vedtages af resten af menneskeheden i en fælles indsats for at virkeliggøre menneskehedens fælles mål, sagde Jones.

Konferencen, der afholdes hvert andet år under Shanghai

✖ Akademi for Samfundsvidenskabs auspici, har fået intens opmærksomhed fra regeringen og partiet, med en prestigøs delegation, der talte til plenarforsamlingen, inkl. et medlem af det kinesiske Kommunistpartis Politbureau. Ifølge arrangørerne tiltrak forummet 80 forskellige medier, og der var sandsynligvis 2.000 mennesker, der deltog i de forskellige sessioner. Alt imens Silkevejsbæltet var et af de selvstændige emner, så flettede Bæltet og Vejen ind i mange af de andre emner, der omhandlede en kinesisk reform, at præsentere Kina for verden, energipolitik, den »kinesiske vej«, samfundsstruktur, styrelse og fremtiden for kinesiske studier.

(Indsat: Verdenslandbro-rapporten er oversat til kinesisk og cirkuleres bredt i Kina)

Dokumentation:

Kina har lovet 10 mia. dollar til ASEAN

til regional økonomisk konnektivitet

I en tale ved et møde mellem Kina og ASEAN søndag, gav den kinesiske premierminister Li Keqiang meddelelse om en finansiering på 10 mia. dollar for at fremme regional konnektivitet, rapporterer *BRICS Post* fra Kuala Lumpur. Premier Li opfordrede ligeledes begge sider til at konsolidere grundlaget for deres samarbejde ved at forstærke gensidig tillid, søge fælles grundlag, tilsidesætte uoverensstemmelser og udvide deres fælles interesser. Kina er fortsat ASEAN's største handelspartner, alt imens ASEAN er Kinas tredjestørste handelspartner. Bilateral handel nåede næsten op på 400 mia. dollar i de første 10 måneder af året, bemærkede *BRICS Post*.

Li talte til det 18. Kina-ASEAN (10+1) møde for ledere. Li bemærkede, at 18 anses for at være et lykketal i kinesisk tradition og er derfor et godt tegn på, at Kina-ASEAN-bånd vil tage et stort skridt frem mod en bredere platform for udvikling, rapporterede *Xinhua*. På kinesisk udtales 18 ligesom »skab med sikkerhed en formue«. For at skabe en formue sammen med ASEAN lovede Li den 10 medlemmer store blok infrastrukturlån til en værdi af 10 mia. dollar og foreslog samarbejde omkring jernbane- og produktionskapacitet.

Relationen mellem Kina og ASEAN, der går længere end til den bilaterale dimension, er ved at blive en vigtig hjørnesteen for fred, stabilitet og udvikling i Østasien, sagde Li og fremlagde et seksgrenet forslag om samarbejde mellem Kina og ASEAN. Han opfordrede indtrængende Kina og ASEAN-landene til at styrke opbygningen af institutioner ved at implementere deres nye femårs-handleplan og 2+7 samarbejdsrammen. De to sider bør optrappe opgraderingen af handel og økonomisk samarbejde, sagde Li, iflg. *Xinhua*.

Xinhua bemærkede, at Li opfordrede Kina og ASEAN til at forcere implementeringen af resultaterne af forhandlingerne om en opgradering af deres Frihandelsaftale (FTA), samt gøre en samlet indsats for så tidligt som muligt at afslutte

forhandlingerne for det Regionale Omfattende Økonomiske Partnerskab (RCEP). RCEP er et forslag til en kollektiv FTA mellem de 10 medlemsstater i ASEAN og seks lande, med hvilke ASEAN har individuelle FTA'er: Australien, Kina, Indien, Japan, New Zealand og Sydkorea.

Li opfordrede til en indsats fra Kina og ASEAN til at tilslutte Kinas Bælte og Vej-initiativ til andre regionale udviklingsstrategier for at fremme integration. Kina og ASEAN bør også udforske samarbejde inden for international produktionskapacitet og i fællesskab hæve niveauet for samarbejde inden for sikkerhed, sagde Li. Den kinesiske premierminister bad også de to sider promovere den varige udvikling af regionen ved at promovere maritimt samarbejde, styrke opbygningen af landbrugskapacitet, bygge en platform for fælles informering om miljøbeskyttelse og intensivere mellemfolkelige udvekslinger, rapporterede *Xinhua*.